

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 713, fremsættelsen i tidenden sp. 2279).

Lovforslaget sættes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Hvad jeg under forrige punkt på dagsordenen har sagt om kriminallovens revisionsbestemmelser, gælder også for lovforslaget om ændring i lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning. Også denne lov gennemførtes i 1954, og også her er det bestemt, at revisionsforslaget skal være ledsaget af en på regelmæssige undersøgelser grundet beretning om, hvorledes loven har virket i den forløbne periode.

Resultatet af undersøgelserne, der er foretaget af udvalget vedrørende samfundsforskning i Grønland, foreligger nu. Før loven af 1954 havde man ikke nogen legal adgang til separation eller skilsmisse i Grønland. Man nærrede derfor frygt for, at en lov, der gav adgang til skilsmisse bl. a. på grund af utroskab, der traditionelt mentes at forekomme hyppigere i Grønland end i det øvrige Danmark, ville blive misbrugt specielt med hensyn til utroskab.

Det blev under lovens behandling i folketinget anført, at det var betænkeligt at lade et enkelt tilfælde af utroskab give den ene part i ægteskabet en ubetinget ret til skilsmisse. Mit partis daværende ordfører, fru Edel Saunte, bemærkede, at der måske kunne være grund til at ændre den danske ægteskabslov på dette punkt, idet det var hendes erfaring, at adskillige, der i øjeblikkets ophidselse havde forlangt og fået skilsmisse på grund af utroskab, senere fortød dette kategoriske standpunkt.

Bl. a. på grund af overvejelser herom, der støttedes af de betænkeligheder, det grønlandske landsråd havde givet udtryk for, vedtog man i 1954 en bestemmelse om, at skilsmisse på grund af utroskab først kan opnås efter en vis betænkningstid, nemlig

mindst 3 måneder og højst 10 måneder fra en dom er blevet endelig og upåankelig, og at der, for at skilsmisse kunne træde i kraft, fra den forurettedes side skulle fremsættes begæring herom. Efter de af udvalget for samfundsforskning i sin beretning givne oplysninger kan det glædeligvis fastslås, at der i tiden fra lovens ikrafttræden — det var den 1. juli 1955 — til udgangen af 1959, hvilket er det tidsrum, undersøgelsen omfatter, kun har været et forholdsvis ringe antal separations- og skilsmissesager i Grønland.

Det kan endvidere fastslås, at bestemmelsen om betænkningstid ikke har haft den betydning, som vi i 1954 troede den ville få. Da den tillige har haft den uheldige og utilsigtede virkning, at nogle ægtepar lever i uvidenhed om, hvorvidt de er gift eller skilt, henstiller udvalget for samfundsforskning til overvejelse, om denne særbestemmelse bør opretholdes, idet udvalget i øvrigt bemærker, at undersøgelsen ikke giver støtte for at opretholde bestemmelsen. Når reglen ikke af udvalget ligefrem foreslås ophævet, beror det på, at udvalget mener at vide, at den danske ægteskabslov påtænkes ændret, således at separation i alle tilfælde skal gå forud for skilsmisse, hvorved vi jo i den danske ægteskabslov får en betænkningstid.

Den højtærede Grønlandsminister foreslår dog nu bestemmelsen ophævet og er her i overensstemmelse med både det grønlandske landsråd og det grønlandske lovudvalg. Inden vi skrider til ophævelsen, hvad jeg for mit vedkommende godt kan tiltræde at vi gør, bør vi nok i udvalget have oplysninger om, hvilke planer den højtærede justitsminister og ægteskabsudvalget har om at foreslå ændringer i den danske ægteskabslov. Måske kan der være anledning til i den grønlandske ægteskabslov at gennemføre en bestemmelse om, at separation altid skal gå forud for skilsmisse, hvor denne skyldes utroskab.

Lovforslagets øvrige ændringsforslag — de er ikke mange — giver mig ikke anledning til bemærkninger, og jeg skal i øvrigt på mit partis vegne give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling.

From: Også for dette lovforslags vedkommende er det det ærede medlem frk.